

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/439/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814208102
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814208102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka vo veci žalobcu I. D., J., M. XXX, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 10C/237/2014-42 z 1.4.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a žalovaný nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn.: RK-PC 689/14-LP vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina v konaní pred rozhodcom JUDr. Luciou Pohančénikovou z 15.7.2014, odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC 689/14-LP z 15.7.2014 až do právoplatného ukončenia veci 10C/237/2014, nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania a zaviazal žalovaného uhradiť na účet Slovenskej pošty, a.s. súdny poplatok zo žaloby 331,50 € na základe pripojeného platobného predpisu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal, resp. čo žiadal, na čo v nej poukázal a čo namietal, čo žalovaný navrhol, na čo poukázal a čo zdôraznil, resp. na čom trval, že sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné: konkrétne, čo vyplýva zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č.8300044494 z 22.2.2012, čo sa uvádza v čl.14 ods.14.1 a ods.14.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č.8300044494 z 22.2.2012, z Rozhodcovskej zmluvy č.8300044494 z 2.2.2012 podpísanej žalobcom, resp. 22.2.2012 podpísanej žalovaným a z rozhodcovského rozsudku RK-PC-689/14-LP vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria v Žiline. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej vyhovel v celom rozsahu. Žalobca v konaní namietal neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej mala byť založená právomoc rozhodcovského súdu, ktorý vydal napadnutý rozsudok a tiež namietal platnosť rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods.1 písm. j) zák.244/02 Z. z. Citoval znenie § 73 ods.1,2,3 zák.č.335/14 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Právny vzťah medzi účastníkmi bol založený zmluvou o revolvingovom úvere a rozhodcovskou zmluvou, ktoré boli podpísané 2.2.2012, resp. 22.2.2012. Vzhľadom na uvedené prechodné ust. pri posudzovaní nárokov žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný 15.7.2014 podľa vtedy platnej právnej úpravy na základe zák.č.244/02 Z. z. rozhodol na základe ust. zák.č.244/02 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení v čase podpísania rozhodcovskej zmluvy a vydania rozhodcovského rozsudku, teda do 31.12.2014 (citoval znenie jeho § 3, § 4, § 40, § 41 a § 42). Na základe

uvedených zákonných ust. dospel k záveru, že námietka žalobcu ohľadom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodná, nakoľko uzavrel individuálne „dohodnú“ rozhodcovskú zmluvu pre prípad riešenia sporov súvisiacich s revolvingovým úverom č.8300044494, kde z jej obsahu jednoznačne vyplýva, že táto nie je viazaná ako nutná súčasť poskytnutia revolvingového úveru a navyše mal právo bez uvedenia dôvodu od tejto zmluvy odstúpiť bez toho, aby to malo mať nejaký vplyv na uzavretú revolvingovú zmluvu. Posúdil však nárok žalobcu aj z hľadiska toho, či rozhodcovský súd, ktorý vydal napadnutý rozhodcovský rozsudok RK-PC-689/14-LP z 15.7.2014 mal právomoc vo veci konať. Z rozhodcovskej zmluvy z bodu 5 vyplýva, že jedným z rozhodcovských súdov mal byť Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, pričom ale rozhodcovský rozsudok vydal Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline. Z rozhodcovského rozsudku však nevyplýva, či došlo k zmene po uzavretí rozhodcovskej zmluvy ohľadom názvu a sídla rozhodcovského súdu a žalovaný v tomto konaní tiež nepoukázal na zmenu rozhodcovského súdu a preto je možné konštatovať, že žalovaný sa neobrátil na rozhodcovský súd dohodnutý v rozhodcovskej zmluve a teda nepostupoval v súlade s § 12 ods.5 zák.244/02 Z. z. Ďalej dospel k záveru, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol § 40 ods.1 písm. j) zák.244/02 Z. z. v platnom znení do 31.12.2014, nakoľko pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Predložená zmluva je predtlačný formulár, bežne používaný žalobcom, resp. jeho zmluvnými obchodnými partnermi na tento účel. Vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti podľa zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Citoval znenie § 52 ods.1, § 53 ods.5 O. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere, § 1 ods.2, § 9 a § 11 ods.1 zák.č.129/10 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere z 2.2.2012, resp. z 22.2.2012, podpísaná účastníkmi, je spotrebiteľskou zmluvou na základe uvedených zákonných ust. a neradi sa režimom Obch. zák. Zistil, že oboznamovaná zmluva je v rozpore s § 9 ods.1 ako aj s § 9 ods.2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že žalobca prostredníctvom T. Y. (uvedenej v bode 1 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) so žalovaným uvedeným v bode 2 spisali Žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne Žiadosť bola podpísaná žalovaným 2.2.2012. Zo samotného bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzavretia Zmluvy - Žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Z tvrdenia žalobcu vyplýva, že žalovanému malo dôjsť oznámenie veriteľa o schválení úveru - Zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola doložená v spise. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalovaného a navyše, žalobca v konaní ani nepreukázal, či toto oznámenie žalovanému aj doručil. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to „má na mysli“ § 9 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalovaný nepodpísal. Takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalobcu, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalovaný nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len Žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalobcom, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a p. Ďalej zistil, že úverová zmluva je v rozpore s § 9 ods.2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka 45,01 €, v počte 42 mesiacov, s termínom splátky 10. deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Žalobca totiž v oznámení o schválení úveru uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. V zmluve sa navyše uvádza celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) vo výške 1 890,42 €, pričom ani táto suma nie je rozpísaná v splátke. V zmluvných dojednaniach, ktoré predložil žalobca a ktoré majú byť súčasťou uzatvorenej zmluvy o úvere, je v čl. 5 uvedené, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods.2.2 tejto Zmluvy o revolvingovom úvere. Úroky sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods.2.2 tejto Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom úroky budú platené bez amortizácie istiny. Pokiaľ ide o žalobcom

uplatnenú zmluvnú pokutu (ďalej len pokuta) vo výške 0,065 % denne zo súm omeškaných splátok a zo zosplatnenej istiny, táto v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluve o revolvingovom úvere nebola dohodnutá a uvedená nebola ani v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Jej výška a okolnosti, za ktorých žalobcovi vzniká na pokutu nárok, boli uvedené len v zmluvných dojednaniach, v cit. čl. 14 ods.14.1. Z uvedeného vyplýva, že v čase podpisovania Zmluvy - Žiadosti o poskytovanie revolvingového úveru údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru v listine nebol uvedený, ale malo sa tak stať až oznámením o schválení úveru. Žalovaný teda v čase podpisania tohto úveru nebol oboznámený so skutočnou výškou ročnej úrokovej sadzby poskytnutého úveru, ale stalo sa to až následne. Považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to „má na mysli“ § 53 ods.5 O. z. Navyše poukazuje na § 11 ods.1 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 okrem iných aj písm. k), a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetom rozhodcovského konania bolo teda vrátenie úveru poskytnutého žalovanému, ktorý bol žalovanému vyplatený vo výške 840 €, pričom žalovaný uhradil spolu sumu podľa tvrdenia žalobcu v rozhodcovskom konaní vo výške 777,63 €. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný čerpanú istinu úveru vo výške 840 € žalobcovi skoro celú uhradil a preto v rozhodcovskom konaní mohol byť predmetom konania len rozdiel medzi poskytnutou a zaplatenou sumou úveru. Keďže nebol dodržaný § 9 ods.2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver bol bez poplatkov a bez úrokov a keďže chýbala písomná forma pokuty, nemohla byť priznaná ani pokuta. Napriek uvedeným skutočnostiam rozhodcovský súd nepostupoval v zmysle platnej „právne“ úpravy a svojim rozhodnutím zaviazal žalobcu na plnenia, ktoré boli v rozpore so zák. a preto bolo potrebné žalobe vyhovieť a rozhodcovský rozsudok ako celok zrušiť. V súlade s § 40 ods.2 zák.244/02 Z. z. odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia veci samej vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu tohto rozhodcovského rozsudku. Navyše žalobca už uhradil celú požičanú sumu žalovanému a preto bolo dôvodné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, aby sa predišlo prípadnej exekúcii. Výrok o trovách konania sa opiera o § 142 ods.1 O. s. p. Úspešný žalobca si trovy konania neuplatnil a neúspešnému žalovanému nevzniklo právo na ich náhradu. Výrok o povinnosti žalovaného uhradiť súdny poplatok sa opiera o § 2 ods.2 zák.č.71/92 Zb. v znení neskorších predpisov. Žalobca bol v konaní oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods.2 písm. za) a preto je povinný uhradiť súdny poplatok neúspešný žalovaný. Výška súdneho poplatku bola určená na základe sadzobníka súdnych poplatkov, položka 3 písm. c), ktorý je 331,50 €.

Žalovaný podal včas proti uvedenému rozsudku v celom rozsahu a z uvedených dôvodov nasledovné o d v o l a n i e. Považuje za zcela opodstatnené v prvom rade uviesť, že podstatným a hlavným dôvodom podania „odvolaniu“ voči rozhodnutiu 1. stupňového súdu je zcela jasné odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, nakoľko má možnosť sa relevantne vyjadriť k dôvodom, pre ktoré bol vydaný predmetný rozsudok po prvýkrát až argumentáciou v tomto písomnom odvolaní. Písomne sa vyjadril k namietaním skutočnostiam a právnej povahe jednotlivých argumentov, ktoré uviedol žalobca vo svojej žalobe. Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je konaním kontradiktórnym, kde žalobca podal z dôvodov v nej uvedených žalobný návrh a on mal možnosť sa k jednotlivým dôvodom vyjadriť. Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia, súd namiesto nestranného právneho posúdenia právnej veci doplnil dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku aj o také, ktoré medzi účastníkmi konania neboli sporné, resp. žalobca ich v žalobe neuviedol. [1] Napáda závery o právomoci rozhodcovského súdu príslušného rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok konať. Účastníci sa dohodli na alternatívnom spôsobe riešenia sporov, pričom v bode 5 boli uvedené 2 konkrétne rozhodcovské súdy. Rozhodcovský súd Victoria legal arbiter s.r.o. s poukazom na jeho IČO ako jediný podstatný a hlavná identifikačný znak pri obchodnej spoločnosti zmenil svoje sídlo, pričom však ide o totožný právny subjekt na akom sa zmluvné strany dohodli v rozhodcovskej zmluve. V rozhodcovskom rozsudku rozhodcovský súd nemá z akého dôvodu vysvetľovať skutočnosti, ktoré nie sú sporné z pohľadu účastníkov sporu, ale sú sporné pre posúdenie všeobecného súdu, nakoľko tieto sa dajú overiť verejne dostupným spôsobom na stránke obchodného registra. V prejednávanom prípade rozhodoval rozhodcovský súd, na akom sa zmluvné strany dohodli v rozhodcovskej zmluve, skutočnosť o následnej zmene sídla nerobí z tohto automaticky iný subjekt. Dôkaz: Úplný výpis z obchodného registra SR. [2] Napáda nesprávne závery súdu ohľadom nedodržania predpísanej písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy. Závery všeobecného súdu vychádzajú z nedostatočného oboznámenia sa jednak už so samotným procesom vzniku zmluvy ako aj toho, čo zmluvu tvorí. Žiadateľ o úver požiada na predtlačenej (nie vyplnenej!) tlačive veriteľa o schválenie úveru, čo faktický z jeho strany znamená vypísanie bodu 5, kde vyplní požadované údaje

týkajúce sa úveru. Uvedený bod 5 je z právneho hľadiska tzv. návrhom ofertou zo strany žiadateľa o uzavretie právneho úkonu - zmluvy o revolvingovom úvere. Následne dochádza k prejavu druhej zmluvnej strany - veriteľa v podobe tzv. akceptu, teda prijatiu návrhu v podobe spísania bodu 6. Z tohto dôvodu je aj názov na prednej časti uvedený ako Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere. Prijatie návrhu je teda už samotný bod 6 Zmluvy nie vyhotovenia oznámenia o schválení úveru dlžníkovi. Ak teda súd vychádza z premisy, že prijatím návrhu zo strany veriteľa a teda jeho akceptáciou je iba a striktné oznámenie veriteľa o schválení úveru, uvedená skutočnosť nemá základ v dohodnutom spôsobe uzavretia zmluvy. Rovnako je potrebné uviesť, že zmluva ako celok, t.j. predné časti spolu so zmluvnými dojednaniami tvoria jednak z právneho hľadiska kompaktný a ucelený celok, rovnako tak z hľadiska technického vyhotovenia, zmluvné dojednania sú na opačnej strane totožnej listiny. V prípade spísania bodu 5 teda žiadosti o úver je v zmysle zmluvných dojednaní v čl. 2.1 žiadateľ výslovne poučený o spôsobe a procese uzavretia zmluvy. Vyhotovenia oznámenia o schválení úveru je len opätovné deklarovanie akceptácie žiadosti a jej prijatia, pričom akceptáciou návrhu je treba rozumieť bod 6 zmluvy o revolvingovom úvere. [3] Správne nie sú ani závery súdu ohľadne nesplnenia náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) zák.č.129/10 Z. z. týkajúcej sa uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Zmluva obsahuje určenie počtu splátok, dátum jej splatnosti v mesiaci a výšku splátky. Tvrdenie o povinnom rozpisovaní splátky (ako obligátnej náležitosti zmluvy) nemá oporu v žiadnom zák. a pri systematickom výklade zák. je dokonca možné nesporne konštatovať, že tvrdenie súdu popiera význam a uplatnenie iných jeho ust. V prvom rade je totiž potrebné poukázať na to, že záver súdu nepodporuje nielen slovné znenie právnej normy (ktoré nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov). Súd v tomto smere neuvádza žiadne zákonné alebo vecne správne odôvodnenie jeho výkladu (napr. z hľadiska teleologického výkladu daného ust., jazykového a p.). Závery súdu popiera aj smernica 2008/48/EHS z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice 87/102/EHS, ktorej implementácia bola vykonaná zák. o spotrebiteľských úveroch. Z čl. 10 odstavec 2 písmeno h) vyplýva že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Požiadavka a spôsob výkladu § 9 ods.2 písm. k) zák.č.129/10 Z. z. tak odporuje aj cit. ust. smernice. Výkladu § 9 ods.2 písm. k) zák.č.129/10 Z. z. zo strany súdu však odporujú aj iné ust. zák., a to napr. o výpočte RPMN. Podľa príslušných zákonných ust., ktoré uplatňujú na výpočet RPMN platí, že sa pri výpočte berie do úvahy výška dohodnutej splátky. Logicky tak zák. predpokladá, že ide o sumu podľa § 9 ods.2 písm. k) zák., keďže výpočet sa realizuje z údajov podľa zmluvného vzťahu a platných v čase jej uzavretia. Ak by malo platiť tvrdenie súdu o rozpisovaní splátky - teda ak by náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. k) mala spočívať v uvedení splátky istiny, splátky úroku, splátky iných poplatkov, potom vzniká legitímna otázka, ktoré ust. ukladá uvádzať v zmluve popri údajnom rozpise splátky istiny, úroku a iných poplatkov ešte aj ich celkový súčet (teda sumu vyjadrujúcej súčet splátky istiny, splátky úroku a splátky prípadných iných poplatkov). Pretože z § 9 ods.2 písm. k) to potom (v zmysle výkladu súdu) nevyplýva. Teda žiadne ust. v zák. o spotrebiteľských úveroch neuvádza samostatne uvádzať ešte aj súčet rozdelenej splátky. Ak by sa teda vychádzalo z tvrdenia o rozpise splátok, potom následne pri určovaní RPMN sa zák. už nedá vykonať. V rámci výpočtu RPMN sa má vychádzať z výšky splátky, čo v kontexte tvrdení súdu vedie k logickej otázke, z akej výšky splátky - istiny, úrokov, poplatkov alebo inej splátky by sa malo vychádzať. Zák. v tejto časti hovorí o jednej splátke, a nie o splátke istiny, splátky úroku, splátke iných poplatkov. Zák. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace 1 splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a p. Vtedy by také rozlišovanie význam malo, z hľadiska informovanosti spotrebiteľa a to práve a len s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Ak sa však jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet Veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade ak splátkou sa uhrádza aj istina a úrok nemá rozlišovanie danej splátky na časť istiny a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. Uvedené len potvrdzuje, že je nesprávne vykladaný zák., ale že dôsledkom tvrdení súdu by bola priama nevykonateľnosť iných zákonných ust. Prítom v kontexte toho, že záver súdu sa nedá vyvodiť ani zo znenia zák., ani z jeho účelu, ani zo smernice 2008/48 EHS je potrebné zdôrazniť, že tieto závery sú nesprávne a vedú k popretiu takých zákonných ust., ktoré sú osobitne významné (pozri napr. ust. recitálu smernice o význame RPMN). Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Závery o posúdení úveru ako bezúročného a bez poplatkov nie sú

dôvodné. [4] Súd v odôvodnení ďalej skonštatoval, že v prípade ust. o pokute absentuje písomná forma. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere (kde je uvedené aj ust. o pokute) nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlužníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). Na to, aby bola pokuta platne dojednaná, sa vyžaduje písomná forma takého ust. V zmysle ust. O. z. zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. V kontexte dojednania o pokute to znamená, že listina obsahujúca takéto dojednanie musí mať písomnú formu. Pojem listina je v právnom zmysle chápaný ako nosič určitého obsahu (v tomto prípade právneho úkonu, teda prejavu vôle smerujúce k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré s týmto prejavom vôle právne predpisy spájajú). Listina o právnom úkone môže pozostávať aj z niekoľkých strán. Z hľadiska § 40 ods.3 O. z. je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Zák. nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísané. Aj v súdnej praxi sa ustálil názor, že ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami (hárkami), potom na to aby tvorili jednu listinu, musia byť tieto spojené tak, aby tvorili technickú jednotu (porov. stanovisko NS SR Cpj.33/01). A len listina ako celok má byť podpísaná. Rovnaký záver prijíma aj právna prax napr. Podpis alebo parafovanie jednotlivých strán je pritom žiaduce, ale nie nevyhnutné (Neue Juristische Wochenschrift 1999, 1105), (FEKETE, I.: Podpis na súkromných listinách. Justičná revue, 60, 2008, č.2, s.201-215) alebo Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednotu viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ust. zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. (Pozri LARENZ, K. - Wolf, M.: Allgemeiner Teil des Bürgerlichen Rechts, 9. vyd., C. H. Beck, München 2004, s.492). V tomto prípade je nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Tieto dojednania sa nachádzajú v tej istej listine ako zmluva samotná a preto podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní (rovnako ako ostatného obsahu umiestneného na jednotlivých listoch (stranách). Keďže listina (v tomto prípade zmluva vrátane zmluvných dojednaní) je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o pokute. Odvolanie proti Rozsudku preto podáva z týchto dôvodov: - podľa § 205 ods.2 písm. a) v spojení s § 221 ods.1 písm. f) a písm. h) O. s. p., podľa § 205 ods.2 písm. d) a písm. f) O. s. p. Záverečný návrh na rozhodnutie Na základe uvedeného navrhuje z m e n i ť napadnutý Rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazá žalobcu na zaplatenie náhrady trov právneho zast. v konaní pred súdom prvého stupňa, Alternatívne zrušiť Rozsudok a vec vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie. Ďalej si uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zast. v odvolacom konaní spolu 87,51 € vrátane DPH /1 úkon - podanie odvolania 77,44 € vrátane DPH/64,53 € + 20 % DPH/, režijný paušál 10,07 € vrátane DPH/8,39 Eur + 20 % DPH/) a náhradu iných trov odvolacieho konania za súdny poplatok za podané odvolanie. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Ani jeden zo žalovaných uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Súd rozhodnutie zruší, len ak (o. i.) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.] alebo súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 221 ods.1 písm. h) O. s. p.].

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Ak súd posúdil dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku aj na základe takých skutočností, ktoré medzi účastníkmi konania neboli sporné, resp. žalobca ich v žalobe neuviedol, nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení (R 6/2000) a nie je to ani porušením

práva na spravodlivý proces, lebo tieto skutočnosti vyplývajú zo spisu, žalovanému boli známe a musel počítať aj s tým, že súd na ne pri rozhodovaní prihliadne.

Odvolačiaci dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť: V spotrebiteľskom vzťahu môže byť platne dohodnuté rozhodcovské konanie, avšak podmienkou je platná rozhodcovská zmluva. Súdnemu prieskumu neprijateľnosti zmluvných podmienok zásadne nebráni ani skutočnosť, že zmluvný vzťah je vyjadrený viacerými zmluvami, ak majú typovú formulárovú povahu, v ktorých sa nemôžu meniť zmluvné podmienky, inak by to znamenalo porušenie čl.6 ods.1 SMERNICE RADY 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ak je súdny prieskum opodstatnený aj vo vzťahu k samostatnej zmluve, ak je typová, potom je irelevantné, že obsahuje zmluvnú podmienku, podľa ktorej nie je uzavretie samostatnej zmluvy podmienkou pre dojednanie úveru. Žalobca všetky predložené listiny podpísal ako súčasť úverového zmluvného vzťahu a nič sa na tlačive nedalo meniť a ani vypustiť, vrátane podmienky, že sa nemusí rozhodcovská zmluva uzavrieť. Predmetná doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže Súdny dvor Európskej únie priznáva neprijateľnosti miesta súdneho konania z tzv. geografických dôvodov relevanciu, ak sa tým na strane spotrebiteľa sťažuje uplatnenie jeho práv. Ak by rozhodcovské konanie začal žalovaný (veriteľ) na rozhodcovskom súde v Bratislave (a rozhodcovská zmluva to umožňuje, pretože nie spotrebiteľ, ale žalobca rozhodne, kde sa podá žaloba a teda nie je vylúčené, že rozhodcovské konanie vyvolá veriteľ na rozhodcovskom súde v Bratislave) a v takom prípade je to nie 100 km alebo 200 km, ale už viac ako 300 km (v prípade PANNON, C-243/08 - cca 300 km). Okrem toho aj zmluvná podmienka, umožňujúca vedenie ústneho konania pred rozhodcovským

súdom na neprijateľnom mieste, nadmerne sťažuje spotrebiteľovi uplatnenie jeho práv, a o to viac sťažuje takýto prístup k súdu zmluvná podmienka o rozhodcovskom konaní, ktorá zavádza písomné konanie pred rozhodcom, ktoré oproti ústnemu konaniu robí rozhodcovský súd spotrebiteľovi ešte viac vzdialenejším, pretože písomná forma rozhodcovského konania nijako nevylepšuje jeho pozíciu oproti ústnemu rozhodcovskému konaniu. Aj právna teória zastáva názor, že z hľadiska ochrany spotrebiteľa je jedno, či rozhodcovské konanie vyvolá nekalosť doložky alebo dodávateľ svojím konaním a, že spotrebiteľ musí byť chránený v oboch prípadoch. Skutkové zistenia súdu umožňujú záver že, nešlo o individuálne dohodnutú doložku, keďže za zmluvnú podmienku, ktorá nie je individuálne dohodnutá, sa považuje podmienka vopred pripravená, bez možnosti jej zmeny a o takú ide aj v prípade rozhodcovskej zmluvnej podmienky, na ktorej žalobca nemohol nič zmeniť (šlo o tlačivo zmluvného vzťahu, na ktorom žalobca nič individuálne nemohol dohodnúť).

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobca žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.